

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления
(мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>27.09.2017 г. - н. д. 480/2017 г., П н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Д. Н. – бивш цивилен служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>12.06.2019 г. – н. д. № 569/2019 г., П н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 203 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд са постъпили касационни жалби от защитниците на подсъдимия П. М. М. срещу решение № 36 от 24.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 895/2017 г. на САС.</p> <p>С присъда № 130 от 16.05.2017 г. по н.о.х.д. № 3533/2013 г. на СГС подсъдимият П. М. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – главен касиер на „А.К.Б.“, при</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>условията на продължавано престъпление, присвоил чужди пари – собственост на „А.К.Б.“ в различни валути с обща левова равностойност в размер на 21 201 430 лева, поради което и на основание чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъден на 15 години „лишаване от свобода“, „конфискация“ на половината имущество, както и наказанията „лишаване от права“ по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 от НК – да заема отчетническа и материално-отговорна длъжност в държавни и общински фирми и да извършва дейности на материална отговорност или отчетничество при същите работодатели за срок от 3 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът определя едно общо наказание от така наложените, а именно най-тежкото от тях – „лишаване от свобода“ в размер на 15 години. Съдът осъжда П. М. М. да заплати държавна такса върху уважения размер на иска в размер на 4%, а именно 848 057,20 лв.</p> <p>Тази присъда е обжалвана от защитника на подсъдимия М. и с решение от 24.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 895/2017 г. на САС присъдата е отменена в частта, с която подсъдимият П. М. М. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 316 вр. с чл. 309, ал. 1 във вр. с чл. 26 от НК. На основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК е прекратено наказателното производство, водено против П. М. М. в тази част, поради изтичане на предвидената давност за наказателно преследване, а в останалата част присъдата е потвърдена.</p> <p>В касационните жалби се отправя молба за отмяна на въззивното решение и за оправдаване на П. М. М. изцяло.</p>	
<p>20.09.2019 г. – н. д. № 627/2019 г., I н. о., докладчик: Галина Захарова, чл. 301 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело срещу подсъдимия Г. Н. Ц. за поискване и приемане на подкуп от длъжностно лице – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – София, отдел „Оперативни проверки“.</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена от защитник, срещу въззивно решение № 37 от 25.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 1250/2018 г. по описа на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда № 2827 от 11.06.2018 г. по н.о.х.д. № 190/2017 г. на Окръжен съд – Благоевград подсъдимият Г. Н. Ц. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 301 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (поискване и приемане на дар, който не му се следва, от длъжностно лице – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – София, отдел „Оперативни проверки“, извършено при условията на продължавано престъпление), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години, и наказание „глоба“ в размер на 2000 лева. Със същата присъда съдът е лишил подсъдимия от право да заема контролна дейност в държавни или общински органи за срок от две</p>	<p>С решение № 163 от 05.03.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила въззивно решение № 37 от 25.01.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 1250/2018 г. по описа на Софийския апелативен съд. Настоящото решение не подлежи на протестиране и обжалване.</p>

<p>години.</p> <p>С решение № 37 от 25.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 1250/2018 г. на Софийския апелативен съд присъдата на първоинстанционния съд е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се заявяват всички касационни основания и се иска отмяна на въззивното съдебно решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд или налагане на по-леко наказание и отмяна на наложеното наказание „глоба“.</p>	
<p>25.11.2019 г. – н. д. № 1005/2019 г., II н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 304а от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело по жалби на подсъдимата Р. П., подадени чрез упълномощените ѝ защитници, срещу въззивно решение № 223/30.05.2019 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда № 44/20.12.2017 г. по н.о.х.д. № 50/2017 г. на Софийския окръжен съд подсъдимата е призната за виновна по повдигнатото ѝ обвинение за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (предложила подкуп на полицейски органи, за да не извършат действия по служба), за което са ѝ наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и „глоба“ в размер на 1000 лева.</p> <p>Със същата присъда подсъдимата е призната за виновна по чл. 234, ал. 1, пр. 2 от НК (държала акцизни стоки без бандерол), за което са ѝ наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и „глоба“ в размер на 1830 лева.</p> <p>На основание чл. 23 от НК съдът е определил едно общо най-тежко наказание на подсъдимата в размер на 2 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 1830 лева.</p> <p>С въззивното решение по в.н.о.х.д. № 350/2019 г. Софийският апелативен съд е изменил първоинстанционната присъда в частта относно наложеното на подсъдимата наказание „лишаване от свобода“ за престъплението по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК, като е намалил размера на същото от 2 години на 1 година и 6 месеца; както и относно наложеното на подсъдимата общо най-тежко наказание за престъпленията по чл. 304а, вр. чл. 304, ал. 1 от НК и чл. 234, ал. 1 от НК, като е намалил размера на същото от 2 години на 1 година и 6 месеца. В останалата част присъдата на първоинстанционния съд е потвърдена.</p> <p>С касационните жалби се релевират всички касационните основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и оправдаване на подсъдимата, алтернативно връщане на делото за ново разглеждане или намаляване на наложеното наказание „лишаване от свобода“.</p>	<p>С Решение № 236 от 11.05.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила решение № 223 от 30.05.2019 г. на Софийския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 350/2019 г.</p> <p>Настоящото решение не подлежи на обжалване.</p>
<p>09.12.2019 г. – н. д. № 776/2019 г., III н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 253, ал. 7 вр. ал. 5 вр. ал. 3 и др. от НК</p>	<p>С решение № 253 от 13.04.2020 г. ВКС реши:</p>

<p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите съучастници Е. Е. М. и Д. А. срещу произнесеното от Софийския апелативен съд въззивно решение № 33 от 02.05.2019 г. по в.н.о.х.д. № 7/2018 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № С–155/2011 г. на СГС. С нея подсъдимата Е. Е. М. е призната за виновна за извършени престъпления по чл. 253, ал. 7 вр. ал. 5 вр. ал. 3, т. 2 и т. 3 вр. ал. 2 от НК (длъжностно лице, в кръга на службата му, получило повече от два пъти имущество – пари в особено големи размери – 1 590 378 418,08 лева, за които знаело, че е придобито чрез престъпление, което не попада под наказателна юрисдикция на Република България), по чл. 250 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (превеждане на суми извън страната по банков път, използвайки неистински, преправен документ или документ с невярно съдържание) и по чл. 251, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (неизпълнение на задължение за деклариране на парични средства, пренасяни през границата на страната, която е външна граница на Европейския съюз, и стойността на предмета на престъплението е в особено големи размери). С присъдата подсъдимият Д. А. е признат за виновен за извършени престъпления по чл. 253, ал. 7 вр. ал. 5 вр. ал. 3, т. 2 и т. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК (извършване на финансова операция или сделка с имущество или прикриване на произхода, местонахождението, движението или действителните права върху имуществото – пари в особено големи размери – 1 590 378 418,08 лева, за което извършителят знае или предполага, че е придобито чрез престъпление и което не попада под наказателна юрисдикция на Република България), по чл. 250 вр. чл. 20, ал. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (превеждане на суми извън страната по банков път, използвайки неистински, преправен документ или документ с невярно съдържание, в качеството на помагач).</p>	<p>Отменя въззивно решение № 33/02.05.2019 г. на Софийски апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 07/2018 г., освен в частта, с която е потвърдено оправдаването на подсъдимата Е. Е. В. М. за обвинението по чл. 251, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Връща делото за ново разглеждане в отменената част на САС от друг състав от стадия на съдебното заседание. На основание чл. 395а, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 4 от НПК да се предостави на подсъдимите писмен превод на решението на касационната инстанция на руски език.</p>
<p>12.12.2019 г. – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни жалби на подсъдимия К. К. срещу решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВнаС), с което частично е изменена присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.</p> <p>ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решение от 19.05.2016 г. по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВнаС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.</p> <p>С присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъдил на 10 години</p>	<p>Спряно поради заболяване на подсъдимия.</p>

<p>„лишаване от свобода“ при първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието в затворническо общезитие от закрит тип.</p> <p>На основание чл. 203, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 съдът е лишил подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и лишаване от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.</p> <p>С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от подсъдимия е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложените наказания „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. Подсъдимият е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.</p> <p>С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.</p>	
<p>18.12.2019 г. – н. д. № 1126/2019 г., II-ро н. о., докладчик: Елена Авдева, чл. 254а от НК</p> <p>Касационното производство е инициирано по касационен протест срещу произнесено от Апелативния специализиран наказателен съд въззивно решение № 40 от 10.10.2019 г. по в.н.о.х.д. № 209/2019 г., с което е потвърдена присъда от 30.01.2019 г. по н.о.х.д. № 1221/2018 г. на Специализирания наказателен съд.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият П. С. А. – кмет на община Радомир, е признат за невиновен, като е оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 254а, ал. 2, вр. ал. 1 от НК (длъжностно лице, което в нарушение на бюджетен закон или подзаконов акт по прилагането му се разпореди с бюджетни средства с целево предназначение, при което са настъпили вредни</p>	<p>С решение № 261 от 19.02.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Отменява решение № 40 от 10.10.2019 г. по в.н.о.х.д. № 209/2019 г. на Апелативния специализиран съд и връща делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.</p> <p>Решението не подлежи на</p>

<p>последници за общината).</p> <p>С касационния протест се изтъква довод, че не е налице основанието за приложение на чл. 9 от НК – малозначителност на извършеното деяние. Прави се искане да се отмени въззивното решение и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд.</p>	<p>обжалване.</p>
<p>20.12.2019 г. – н.д. № 1158/2019 г., II-ро н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 283а от НК</p> <p>Делото е образувано по протест против решение № 199 от 18.10.2019 г. по в.н.о.х.д. № 211/2019 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което е потвърдена оправдателна присъда № 22 от 10.05.2019 г. на Окръжен съд – Плевен. Повдигнатото обвинение срещу подсъдимата Д. Б. И. е за извършено престъпление по чл. 283а, т. 1, предл. 3 вр. чл. 282, ал. 1 от НК (в качеството си на длъжностно лице не изпълнила служебните си задължения за поддържане на актуална информация в Община Гулянци за сключени договори за наем на имоти – общинска собственост, и плащанията на наемната цена по тях).</p> <p>С касационния протест са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, с искане за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав.</p>	<p>С Решение № 268 от 15.05.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила решение № 199 от 18.10.2019 г. на Великотърновския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 211/2019 г.</p> <p>Настоящото решение не подлежи на обжалване.</p>
<p>27.01.2020 г. – н. д. № 952/2019 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 283а от НК</p> <p>Делото е инициирано по касационни жалби на подсъдимите Д. М. Х. и П. Л. Г. срещу решение № 82/19.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 110/2019 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда от 21.09.2018 г. по н.о.х.д. № 35/2015 г. на Окръжен съд – Добрич Д. М. Х. е признат за виновен в това, че: в условията на продължавано престъпление в качеството на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – областен управител на Област Добрич, нарушил служебните си задължения, регламентирани в Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост, с цел да набави облага за други лица, от което са настъпили значителни вредни имуществени последици за държавата в общ размер на 150 002,48 лева и престъплението е свързано с продажба на държавна собственост, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, както и наказание „глоба“ в размер на 2000 лева; в условията на продължавано престъпление, като извършител, в съучастие с П. Л. Г., като помагач, превишил властта и правата си, като извършил действия от компетентността на СБР „Тузлата“ ЕООД в лицето на министъра на здравеопазването, с цел да набави облага за други лица и от това са настъпили значителни вредни имуществени последици за СБР „Тузлата“ ЕООД в общ размер на 665 743,44 лева, случаят е особено тежък и престъплението е свързано с продажба на собственост на юридическо лице, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца, както и наказание „глоба“ в размер на 2500 лева.</p>	<p>С решение № 15 от 18.02.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила въззивно решение № 82/19.06.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 110/2019 г. по описа на Апелативен съд – Варна.</p>

<p>Със същата присъдата П. Л. Г. е признат за виновен в това, че: в условията на продължавано престъпление, като извършител в качеството на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – директор на Дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост“ – гр. Добрич, в съучастие, като помагач на Д. М. Х., улеснил последния да превиши властта и правата си, извършвайки действия от компетентността на СБР „Тузлата“ ЕООД в лицето на министъра на здравеопазването, с цел да набави облага за други лица и от това са настъпили значителни вредни имуществени последици за СБР „Тузлата“ ЕООД в общ размер на 665 743,44 лева, случаят е особено тежък и престъплението е свързано с продажба на собственост на юридическо лице, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца, както и наказание „глоба“ в размер на 2500 лева; в условията на продължавано престъпление, в съучастие, като помагач на Д. М. Х., улеснил последния да наруши служебните си задължения, регламентирани Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост, с цел да набави облага за други лица, от което са настъпили значителни вредни имуществени последици за държавата в общ размер на 135 102,48 лева и престъплението е свързано с продажба на държавна собственост, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и наказание „глоба“ в размер на 2000 лева.</p> <p>На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимите Д. М. Х. и П. Л. Г. е определено да изтърпят най-тежкото наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца, отложено с изпитателен срок от 5 години. Присъединено е наказанието „глоба“.</p> <p>С решението на Апелативен съд – Варна присъдата на първоинстанционния съд в частта относно осъждането на подсъдимите Д. М. Х. и П. Л. Г. е изцяло потвърдена.</p> <p>В касационните жалби се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като въз основа на това се правят искания за отмяна въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция.</p>	
<p>30.01.2020 г. – н. д. № 1156/2019 г., Ш н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 311 от НК</p> <p>Касационното производство е образувано по обща жалба на защитниците на двамата подсъдими – С. П. С. и Ц. И. С., против акта на въззивната инстанция, с който е отменена първоинстанционната присъда и вместо нея е постановена нова присъда № 21 от 18.09.2019 г. по в.н.о.х.д. № 326/2019 г. на Окръжен съд – Ловеч. С нея подсъдимият С. П. С. – бивш кмет на кметство с. Дерманци, област Ловеч, е осъден на 3 месеца „лишаване от свобода“, с отлагане изпълнението на наказанието за изпитателен срок от 3 години, за извършено престъпление по чл. 311, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което в кръга на службата си състави официален документ, в който удостовери неверни обстоятелства, с цел да бъде използван този документ като доказателство за тия обстоятелства). С новата присъда е осъден и подсъдимият Ц. И. С. за престъпление по чл. 316 вр. с</p>	<p>С решение № 17 от 18.02.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Изменя присъда № 21/18.09.2019 г., постановена по в.н.о.х.д. № 326/2019 г. на Окръжен съд – Ловеч, като: Преквалифицира деянието, извършено от подс. С. П. С., от такова по чл. 311, ал. 1 от НК в такова по чл. 311, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, като на основание чл. 81, ал. 3</p>

<p>чл. 311, ал. 1 от НК.</p> <p>С първоинстанционната присъда № 7 от 10.04.2019 г. по н.о.х.д. № 240/2018 г. на Районен съд – Луковит подсъдимият С. П. С. е осъден за престъпление по чл. 311, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК, като не му е наложено наказание поради изтичане на предвидената в закона давност, и е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 311, ал. 1 от НК. Със същата присъда подсъдимият Ц. И. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 316 вр. с чл. 311, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК, като не му е наложено наказание поради изтичане на предвидената в закона давност, и е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 316 вр. с чл. 311, ал. 1 от НК.</p> <p>С касационната жалба са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 3 от НПК – нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания, с искане за отмяна на новата присъда.</p>	<p>вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК не му налага наказание.</p> <p>Преквалифицира деянието, извършено от подс. Ц. И. С., от такова по чл. 316 вр. чл. 311, ал. 1 от НК в такова по чл. 316 вр. чл. 311, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, като на основание чл. 81, ал. 3 вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК не му налага наказание.</p> <p>Оставя в сила присъдата в останалата ѝ част.</p> <p>Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.</p>
<p>17.02.2020 г. – н. д. № 1108/2019 г., I н. о., докладчик: Евелина Стоянова, чл. 282 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия С. И. О. (кмет на с. Одърне, община Пордим) срещу въззивна присъда № 200 от 30.09.2019 г. по в.н.о.х.д. № 250/2019 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с която е отменена първоинстанционната присъда № 28 от 12.06.2019 г. по н.о.х.д. № 931/2018 г. на Окръжен съд – Плевен.</p> <p>С въззивната присъда подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 282, ал. 2, пр. 2 от НК (длъжностно лице, което превиши властта си с цел да набави за друго облага и от това са настъпили значителни вредни последици). С въззивната присъда на подсъдимия С. И. О. му е наложено наказание от 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен за срок от 3 години.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, тъй като деянието не съставлява престъпление. Прави се искане да се отмени присъдата на Апелативен съд – Велико Търново и подсъдимият да бъде оправдан изцяло.</p>	<p>С решение № 7 от 20.02.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Отменя нова присъда № 200 от 30.09.2019 г., постановена по в.н.о.х.д. № 250/2019 г. на Апелативния съд – Велико Търново в наказателно и гражданско осъдителните ѝ части, в това число и по приложението на чл. 66, ал. 1 от НК и в частта, с която разноските по делото са поставени в тежест на подсъдимия, като оправдава подсъдимия С. И. О. по обвинението по чл. 282, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1 от НК.</p> <p>Оставя в сила същата присъда в оправдателната ѝ част и в частта, с която гражданският иск на община Пордим е отхвърлен за сумата над 2083,90 лева.</p>

<p>19.02.2020 г. – н. д. № 36/2020 г., I-во н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 343б от НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Е. М. Р. срещу решение № 168 от 04.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 333/2019 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда № 17 от 21.08.2019 г. по н.о.х.д. № 129/2019 г. на Окръжен съд – Търговище подсъдимият Е. М. Р. е признат за виновен в това, че управлявал чуждо моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 на хиляда, поради което на основание чл. 343б, ал. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 НК му наложил наказание от 2 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 600 лв., като на осн. чл. 58а НК е намалил с 1/3 и е постановил окончателно наказанието от 1 година и 4 месеца „лишаване от свобода“. Със същата присъда е признат за виновен да е дал подкуп в размер на 100 лв. на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – полицейски орган, за да не извърши задължение по служба – да не състави актове за установяване на административни нарушения, поради което на основание чл. 304а НК вр. 304, ал. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 НК му е наложено наказание от 4 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 5000 лв., като на осн. чл. 58, ал. 1 НК съдът е намалил наложеното наказание с 1/3 и е постановил окончателно наказание от 2 години и 8 месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал. 1 НК съдът е определил едно общо наказание – 2 години и 8 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 5000 лв.</p> <p>Присъда е изцяло потвърдена от Апелативен съд – Варна с решение № 168 от 04.12.2019 г.</p> <p>В жалбата се съдържа молба за отмяна на въззивното решение като явно несправедливо и в нарушение на материалния и процесуалния закон и се иска намаляване на размера на наложеното наказание, като се отложи изтърпяването му на основание чл. 66, ал. 1 от НК.</p>	<p>С Решение № 28 от 16.04.2020 г. ВКС реши: Изменя въззивно решение № 168/04.12.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 333/2019 г. на Апелативен съд – Варна, като намалява размера на наложеното наказание за деянието по чл. 304а вр. с чл. 304, ал. 1 от НК, както и определеното на основание чл. 23 от НК общо наказание „лишаване от свобода“ от две години и осем месеца на две години и „глобата“ от 5000 лева на 1000 лева.</p> <p>На основание чл. 66, ал.1 от НК отлага изтърпяването на наказанието „лишаване от свобода“ в размер на две години за изпитателен срок от пет години, считано от влизане на присъдата в сила.</p> <p>Оставя в сила въззивното решение в останалата му част.</p> <p>Решението е окончателно.</p>
<p>24.02.2020 г. – н. д. № 48/2020 г., I н. о., докладчик: Николай Дърмонски, чл. 220 от НК Делото е образувано по касационен протест на прокурор срещу въззивно решение № 451 от 18.11.2019 г. по в.н.о.х.д. № 754/2019 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда № 1107 от 06.03.2019 г. по н.о.х.д. № 69/2018 г. на Окръжен съд – Благоевград подсъдимият В. Й. В. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 220, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в качеството си на председател на сдружение с идеална цел в частна полза с наименование „Териториална организация на научно-техническите съюзи – Благоевград“ съзнателно е сключил неизгодна сделка, като е учредил вещно право на ползване за сумата от 10 000 лв. и от това е произлязла значителна вреда за същото сдружение в размер на 3 120 374,03 лв., като случаят е особено тежък.</p> <p>С решение № 451 от 18.11.2019 г. по в.н.о.х.д. № 754/2019 г. на САС оправдателната присъда е</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>потвърдена. С касационния протест се иска отмяна на въззивното съдебно решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.</p>	
<p>27.02.2020 г. – н. д. № 692/2019 г., III н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 от НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. С. М. срещу решение № 179 от 30.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 915/2018 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъда от 23.04.2018 г. по н.о.х.д. № 400/2017 г. на Окръжен съд – Благоевград. С нея подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпления по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 от НК (в качеството му на длъжностно лице, при условията на продължавано престъпление, присвоил чужди пари, връчени в длъжностното му качество да ги пази и управлява, като за улесняване на присвояването е извършил други престъпления, за които по закон не се предвижда по-тежко наказание) и по чл. 210, ал. 1, т. 1, пр. 1 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление, с цел да набави за себе си имотна облага, използвайки заблудението и неосведомеността на клиенти на банка, представлявана от подсъдимия И. С. М., причинил на същите имотна вреда в големи размери). С жалбата са развити доводи за допуснати от Софийския апелативен съд нарушения на закона, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост. Претендира се отмяна на обжалваното решение и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно се иска изменение на решението на въззивния съд.</p>	<p>С решение № 35 от 05.05.2020 г. ВКС реши: Оставя в сила въззивно решение № 179 от 30.04.2019 г. на Софийския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 915/2018 г. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>18.05.2020 г. – н. д. № 50/2020 г., II-ро н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 283 от НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимата Р. Ж. – прокурор в Окръжна прокуратура – Добрич, срещу въззивното решение от 22.11.2019 г. по в.н.о.х.д. № 230/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд. С присъда от 26.03.2019 г. по н.о.х.д. № 3074/2018 г. на Специализирания наказателен съд подсъдимата е била призната за невиновна в извършването на престъпление по чл. 283, пр. 2-ро от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице – прокурор в Окръжна прокуратура – Добрич, използвала своето служебно положение, за да набави за друго противозаконна облага. Със същата присъда подсъдимата е призната за виновна в това, че при условията на продължавано престъпление с три деяния, пред съд и друг надлежен орган на властта, като свидетел устно и съзнателно е потвърдила неистина – престъпление по чл. 290, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. С обжалваното въззивно решение АСНС изменя присъдата, като увеличава срока на наложените с присъдата пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ и</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>„задължителни периодични срещи с пробационен служител“ на 1 година и 6 месеца. В останалата част присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба алтернативно се иска връщане на делото за разглеждане от друг състав на АСНС, оправдаване или намаляване на наложеното наказание.</p>	
<p>18.05.2020 г. – н. д. № 156/2020 г., II н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 301 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест на прокурор в Апелативна прокуратура – Бургас срещу въззивна присъда от 28.11.2019 г. на Апелативен съд – Бургас, с която е отменена присъда по н.о.х.д. № 351/2018 г. на Окръжен съд – Ямбол.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият К. К. Ч. е признат за виновен по чл. 301, ал. 1 от НК (в качеството си на длъжностно лице – главен инспектор в отдел „Контрол на храните“ към Областна дирекция по безопасност на храните – гр. Ямбол, е поискал дар от С. Д. Ч. – управител на „Б.-90 Ч.“ ЕООД – гр. Елхово, за да извърши действие по служба, и е приел дар – сумата от 300 лева, какъвто не му се следва, за да извърши действия по служба), за което са му наложени наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 1 година и 6 месеца, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 1000 лева.</p> <p>С въззивна присъда № 207/28.11.2019 г. по в.н.о.х.д. № 171/2019 г. Апелативен съд – Бургас е отменил присъдата на Окръжен съд – Ямбол и е постановил нова, с която подсъдимият е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение и на основание чл. 304 от НПК е изцяло оправдан.</p> <p>В протеста са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от апелативния съд.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>22.05.2020 г. – н. д. № 213/2020 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по искане за възобновяване от главния прокурор на н.о.х.д. № 538/2019 г. по описа на Окръжен съд – Хасково.</p> <p>С влязла в сила присъда № 49 от 14.11.2019 г. по н.о.х.д. № 538/2019 г. на Окръжен съд – Хасково Е. Ю. М. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 345, ал. 1 от НК (служене с табела с регистрационен номер, издадена за друго моторно превозно средство), поради което му е наложено наказание „глоба“ в размер на 250 лв. Със същата присъда Е. Ю. М. е признат за виновен и за извършване на престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (даване на дар на длъжностни лица, имащи качеството на полицейски орган, за да не извършат действия по служба), поради което му е наложено наказание „пробация“ със следните пробационни мерки – „задължителна регистрация</p>	<p>Постановено е Решение № 66 от 26.05.2020 г.</p>

<p>по настоящ адрес“ с продължителност 8 месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност 8 месеца, както и наказание „глоба“ в размер на 350 лв. На основание чл. 23, ал. 1 от НК му е определено общо наказание „пробация“ със следните пробационни мерки – „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност 8 месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност 8 месеца, както и наказание „глоба“ в размер на 350 лв. На основание чл. 307а от НК предметът на престъплението е отнет в полза на държавата.</p> <p>Искането за възобновяване е с правно основание чл. 422, ал. 1, т. 5 вр. чл. 348, ал. 1 т. 1 от НПК. Сочи се, че при постановяване на присъдата е нарушен материалният закон, тъй като не е определена периодичността на пробационната мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес“, като се настоява за отмяна на съдебния акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.</p>	
<p>26.05.2020 г. – н. д. № 174/2020 г., III н.о., докладчик: Мая Цонева, чл. 256 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано наказателно дело срещу П.К.П. – пълномощник на управителя на фирма „Би Ес-80“ ЕООД, по протест и по касационна жалба на подсъдимия срещу въззивно решение № 10 от 09.01.2020 г. по в.н.о.х.д. № 806/2019 г., с което частично е изменена в наказателноосъдителната част първоинстанционната присъда № 138 от 27.05.2019 г. по н.о.х.д. № 2513/2018 г. на Софийския градски съд. С нея подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 256, ал. 2, пр. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (който с участието на лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група чрез използване на документ с невярно съдържание или преправен документ получи от държавния бюджет неследваща се парична сума в големи размери).</p> <p>Въззивният съд намалява наказанието на 3 години „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК отлага изтърпяването му за срок от 5 години. Определя на основание чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23, ал. 1 от НК едно общо наказание по предходни присъди в размер на 3 години „лишаване от свобода“, което отново е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 5 години. Към така наложеното наказание е присъединено наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност“ за срок от 6 години и „лишаване от право да упражнява търговка дейност и да участва в ръководни и контролни органи на търговски дружества“.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на Софийския апелативен съд, с което е изменена първоинстанционната присъда, и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на съда, като подсъдимият бъде признат за невиновен и оправдан. В протеста се отправя предложение за връщане на делото за ново разглеждане от</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>ВЪЗЗИВНАТА ИНСТАНЦИЯ.</p> <p>27.05.2020 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н., срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p> <p>С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Д. Н. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на подсъдимия Д. Н. е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години.</p> <p>На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>На подсъдимия Д. Н. са присъдени и направените по делото разноски.</p> <p>Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н.</p> <p>С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p>	<p>Спряно на осн. чл. 25, ал. 2 НПК.</p>
<p>29.05.2020 г. – н. д. № 102/2020 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 302 от НК</p> <p>Делото е срещу подсъдимите П. Б. И., Р. Р. Б. и Н. К. И. – длъжностни лица, полицаи – автоконтрольори в група ОДПКПД при сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Русе.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

Касационното производство е иницирано по касационен протест на прокурор при Апелативна прокуратура – Велико Търново срещу произнесено от Апелативен съд – Велико Търново въззивно решение № 215 от 17.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 60/2019 г. С него е потвърдена първоинстанционната присъда № 36 от 08.10.2018 г. по н.о.х.д. № 152/2017 г. на Окръжен съд – Русе, по която подсъдимите са признати за невиновни и оправдани по обвинението за извършено престъпление по чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – полицейски орган).

В касационния протест се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд – Велико Търново, с което е потвърдена първоинстанционната присъда, и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на съда, като подсъдимите бъдат признати за виновни и осъдени.

05.06.2020 г. – н. д. № 32/2020 г., III-то н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 202 от НК

Делото е образувано по касационна жалба от подсъдимия и неговия защитник срещу решение № 167 от 04.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 201/2019 г. на Апелативен съд – Варна.

С присъда № 44 от 31.10.2016 г. по н.о.х.д. 393/2016 на Окръжен съд – Русе подсъдимият Р. А. Х. е осъден за четири престъпления, извършени от него в качеството му на длъжностно лице – кмет на община Ветово. Първото е по чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление) – присвояване на поверени му да управлява чужди пари, като за улесняването му извършил друго престъпление, за което не се предвижда по-тежко наказание, като от това са произлезли значителни вреди за община Ветово, за което му е наложено наказание 3 години „лишаване от свобода“, „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 години и „лишаване от право да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности“ за срок от 5 години. Второто е по чл. 220, ал. 1 от НК – сключване на неизгодна сделка, от която са произлезли значителни вреди за община Ветово в размер на 28 311,36 лева, за което му е наложено наказание 3 години „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 години. Третото – по чл. 219, ал.1 от НК – безстопанственост, от която са последвали значителни щети за община Ветово в размер на 61 933,30 лева, за което му е наложено наказание 1 година „лишаване от свобода“ и глоба от 1500 лв. Четвъртото – по чл. 282, ал. 1 от НК – длъжностно престъпление, за което му е наложено наказание 2 години „лишаване от свобода“. За всички престъпления на основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо наказание – 3 години „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 години. Към него са присъединени наказанията: „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 години, „лишаване от право да упражнява професии, свързани с

<p>пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности“ за срок от 5 години и глоба в размер на 1500 лв. Със същата присъда подсъдимият е осъден да заплати сумата от 98 966,54 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, на община Ветово.</p> <p>С обжалваното решение Апелативен съд – Варна е изменил първоинстанционната присъда, като е приложил закон за по-леко наказуемо престъпление и деянието е преквалифицирано от такова по чл. 202, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК в такова по чл. 220, ал. 1 от НК и на основание чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 от НК му е наложено наказание от 1 година „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 3 години. Със същото решение е намален размерът на наложеното наказание „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ от 5 на 3 години, а в частта, с която е наложено наказание по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК – лишаване от право да упражнява дадена професия, присъдата е отменена. С въззивното решение е намалено и присъденото обезщетение от 98 966,54 лв. на 67 995,96 лв. Присъдата е потвърдена в останалата част.</p> <p>Настоящото касационно производство е трето по реда си, след като ВКС се е произнесъл с решение № 213 по к.н.д. № 813/2017 г. и с решение № 267 по к.н.д. № 1029/2018 г.</p> <p>С жалбата се иска отмяна на въззивния съдебен акт в наказателната част и оправдаване на подсъдимия, както и отмяна на частта, с която съдът се е произнесъл по гражданския иск.</p>	
<p>10.06.2020 г. – н. д. № 210/2020 г., П н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 203 от НК</p> <p>Делото срещу подсъдимите длъжностни лица – С. Н. Б. (управител), П. Т. М. (главен счетоводител), А. А. И. (зам. главен счетоводител), всички работещи в „Бесттехника“ ЕООД, е инициирано по касационен протест на прокурор при Апелативна прокуратура – София срещу произнесено от Софийския апелативен съд въззивно решение № 17 от 14.01.2020 г. по в.н.о.х.д. № 1236/2019 г., с което изцяло е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 2684/2015 г. на Софийския градски съд. С нея подсъдимите са признати за невиновни и оправдани по обвинението, че при условията на продължавано престъпление с четири самостоятелни деяния в качеството си на длъжностни лица са извършили престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като са присвоили сумата от 1 860 000 лева (длъжностно лице, което присвои чужди пари в особено големи размери и случаят е особено тежък, връчени в това му качество или поверени му да ги пази или управлява и за улесняване на присвояването е извършено друго престъпление).</p> <p>В касационния протест се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила, тъй като е направена неправилна оценка и превратен анализ на събрания доказателствен материал. Прави се искане да се отмени решението на САС и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	
<p>24.06.2020 г. – н. д. № 335/2020 г., П н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 304 а от НК</p>	

Делото е образувано по искане на главния прокурор за възобновяване на н.о.х.д. № 818/2019 г. на Окръжен съд – Варна.

С присъда № 52/13.09.2019 г. по н.о.х.д. № 818/2019 г. на Окръжен съд – Варна подсъдимият Г. Й. М. в производство по Глава XXVII от НПК („Съкратено съдебно следствие“) е признат за виновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 304а от НК (дал подкуп на полицейски органи, за да не извършат действия по служба), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 2 месеца, изтърпяването на което е отложено за срок от 3 години. Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен по чл. 343б, ал. 1 от НК (управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта си над 1,2 на хиляда), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, изпълнението на което на основание чл. 6б, ал. 1 от НК е отложено за срок от 3 години. На основание чл. 23 от НК съдът е определил едно общо най-тежко наказание на подсъдимия в размер на 1 година и 2 месеца „лишаване от свобода“, изтърпяването на което е отложено за срок от 3 години.

Първоинстанционната присъда не е била обжалвана или протестирана.

С искането за възобновяване се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Прави се искане за възобновяване на н.о.х.д. № 818/2019 г. на Окръжен съд – Варна, отмяна на постановената присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.